

Dr. Németh Terézia (Dr. Kanyó Gyuláné)

*1937-ben született Katafán
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 57/1960.*

A diploma megvédése után az édesiparban, a Csemege Édesipari Gyárban vállalt munkát. Előbb üzemvezető, majd a minőségellenőrző kémiai labor vezetője lett. Ekkor került először kapcsolatba a minőség gyakorlati kérdéseivel, ami pályája későbbi szakaszában is sokat foglalkoztatta. 1963-tól, a budapesti édesipari gyárak összevonása után a Magyar Édesipari Vállalat kutató laboratóriumában mint kutató mérnök, az édesipari technológiák fejlesztésének szakmai kérdéseivel foglalkozott. Jelentős eredményt ért el egyes termékek, technológiai csoportok vízmegkötő képességének és eltarthatóságának növelésében, állagstabilitással, állag és minőség megóvással kapcsolatosan. Tevékenysége elismeréseként kiemelt kutató státuszt kapott. E munkájáról számos publikációja jelent meg az ipar szaklapjában, az Édesiparban. Az ágazat gazdasági változásai ösztönözték arra, hogy további szakmai ismereteket szerezzen. Ily módon 1970-ben szerzett mérnök-közgazdász diplomát. Újabb vállalati átszervezés kapcsán az Édesipari Vállalat központjába került technológiai osztályvezetői munkakörbe. Rövidesen, egy amerikai intézet szakmai tanfolyamának elvégzése után a marketing területén került osztályvezetői munkakörbe. E területen a marketing módszerek – reklám, piackutatás, image teremtés, kapcsolattartás stb – édesipari alkalmazásával, a vállalat termékszerkezetének korszerűsítésével foglalkozott. Gazdasági munkája mellett szakmai tájékoztató anyagokat, jegyzeteket készített a Kereskedelmi Továbbképző Intézet részére, ahol a felnőttoktatásban 1974-77 között tartott áru-ismertető előadásokat. 1978-ban a Zamat Kávé és Kekszgyár igazgatói munkakörébe nevezték ki. Gazdasági és tudományos kérdésekkel foglalkozott bekapcsolódva a tudományos intézetek, egyesületek szakmai munkájába is. Ismereteit vállalatszerzési, gazdálkodási és minőségfejlesztési módszerek, rendszerek gyakorlati alkalmazása területeken bővítette. 1984-től népgazdasági szempontból is kiemelt kérdésekkel foglalkozott mint például import anyagok pótlása hazai anyagokkal, anyagmegtakarítás, minőség szabályozás, hulladékhasznosítás. 1987-ben a minőség szabályozás területén végzett kutatómunkája alapján védte meg doktori értekezését. 1990-ben műszaki vezérigazgató helyettesként a vállalat műszaki fejlesztési munkáit irányította, majd 1992-ben a privatizáció előkészítésében kapott jelentős feladatokat. 1999-ben nyugdíjazása után teljes munkaidőben az Édességgyártók Szövetsége ügyvezető titkári feladatait látta el. Publikációi az Édesipar mellett az Élelmiszeripar és Iparpolitika c. szaklapokban jelentek meg. Pályája során több kitüntetésben részesült. 1963-ban MT-SZOT Kiváló Újító ezüst fokozatát kapta, 1965, 1971 és 1984-ben Kiváló dolgozó, 1974-ben az Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója, 1981, 1987-ben Kiváló Munkáért Miniszeri kitüntetésben részesült, 1985-ben Sigmond Elek emlékérmét kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.